

Om negativ retskraft

Påstand skulle ikke afvises på grund af negativ retskraft

BS58257/2025HJR

Dom afsagt den 21. oktober 2026

Molslinjen A/S
mod
Rønne Havn A/S

Den 7. juni 2018 anlagde Rønne Havn sag mod Danske Færger, der på det tidspunkt varetog den samfundsbegrundede færgebetjening af Bornholm, med påstand om betaling af havneafgifter, idet Danske Færger kun delvist havde betalt de af Rønne Havn opkrævede afgifter.

Molslinjen overtog den 1. september 2018 den samfundsbegrundede færgebetjening af Bornholm. I oktober 2018 erhvervede Molslinjen 100 % af aktiekapitalen i Danske Færger, og de to selskaber fusionerede med Molslinjen som det fortsættende selskab. Danske Færger/Molslinjen nedlagde herefter en selvstændig anerkendelsespåstand i sagen, hvorefter Rønne Havn skulle anerkende, at havnens forhøjelse af havneafgifter over for Danske Færger med virkning for perioden fra 1. januar 2018 til 31. august 2018 indebar misbrug af Rønne Havns dominerende stilling i strid med konkurrencereglerne.

Ved dom af 7. maj 2021 fandt Sø- og Handelsretten, at Rønne Havn på baggrund af parternes samlede aftalegrundlag ikke havde været berettiget til at foretage de omstridte prisforhøjelser. Ved samme dom frifandt Sø- og Handelsretten på det foreliggende grundlag Rønne Havn for Danske Færger/Molslinjens selvstændige anerkendelsespåstand.

Molslinjen anlagde den 16. september 2021 sag mod Rønne Havn med påstand 1 om tilbagebetaling af skibsafgifter betalt fra 1. september 2018 og frem med forbehold om tilbagesøgning og påstand 2 om, at Rønne Havn skal anerkende, at skibsafgifterne opkrævet fra Molslinjen siden 1. september 2018 udgør misbrug af dominerende stilling i strid med de konkurrenceretlige regler (1. led) og er i strid med aftalelovens § 36 (2. led), og at Rønne Havn derfor ikke er berettiget til at opkræve de forhøjede skibsafgifter fra Molslinjen.

Spørgsmålet for Højesteret var, om Molslinjens påstand 2, 1. led, skulle afvises på grund af den negative retskraft af Sø- og Handelsrettens dom af 7. maj 2021.

Højesteret udtalte, at en doms retskraft medfører, at der ikke kan anlægges en ny sag om de samme spørgsmål mellem de samme parter. Ved afgørelsen heraf må både dommens konklusion og præmisser samt parternes påstande og anbringender tages i betragtning.

Højesteret tiltrådte, at sagen var mellem samme parter som den sag, der blev afgjort ved Sø- og Handelsrettens dom af 7. maj 2021.

Spørgsmålet var herefter, om bedømmelse af Molslinjens anerkendelsespåstand reelt ville indebære en stillingtagen til et forhold, der var endeligt afgjort ved Sø- og Handelsrettens dom af 7. maj 2021.

Efter en samlet vurdering fandt Højesteret, at en stillingtagen til påstanden ikke indebar en fornyet stillingtagen til Danske Færger/Molslinjens anerkendelsespåstand som pådømt ved Sø- og Handelsrettens dom af 7. maj 2021. Herefter fandt Højesteret, at Molslinjens påstand 2, 1. led, ikke skulle afvises på grund af negativ retskraft af Sø- og Handelsrettens dom af 7. maj 2021, og Højesteret stadfæstede derfor Sø- og Handelsrettens dom.

Landsretten var kommet til et andet resultat.